

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku W. Ś. z dnia 14 stycznia 2015 roku o umorzenie zadłużenia z tytułu składek odmówił wszczęcia postępowania wskazując, że wnioskodawca – jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. nie jest osobą uprawnioną do wystąpienia z takim wnioskiem, ponieważ nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a zatem nie mieści się w dyspozycji art.1 ust.1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. (decyzja– k. 23 akt ZUS)

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 17 kwietnia 2015 roku pełnomocnik W. Ś. wniósł o jej zmianę i umorzenie względem wnioskodawcy nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od grudnia 2003 roku do lipca 2004 roku wraz z naliczonymi od nich odsetkami na dzień 14 grudnia 2009 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca jako członek zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na mocy wyroku sądowego ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki wynikające z nieopłaconych składek, w związku z czym jest osobą trzecią, wobec której organ rentowy wydał decyzję o jego odpowiedzialności, a zatem posiada przymiot strony postępowania. (odwołanie - k. 2-5)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 kwietnia 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. (odpowiedź na odwołanie – k. 7)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie W. Ś. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 14 grudnia 2009 roku stwierdzającej, że jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. ponosi on odpowiedzialność całym swym majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2003 roku do lipca 2007 roku w łącznej kwocie 5.364,05 złotych, w tym należność główna w kwocie 3.120,05 złotych i odsetki za zwłokę liczone na dzień 14 grudnia 2009 roku w kwocie 2.244 złotych. (wyrok k 149 akt VIII U 3147/12 załączonych do akt sprawy)

W okresie od grudnia 2003 roku do lipca 2007 roku wnioskodawca – jako osoba fizyczna nie prowadził działalności gospodarczej. (niesporne)

W dniu 19 stycznia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności składkowych na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, za okres od grudnia 2003 roku do lipca 2004 roku wraz z naliczonymi od nich odsetkami na dzień 14 grudnia 2009 roku w łącznej kwocie 3.503,42 złote. (wniosek – k. 1 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty oraz niesporne w sprawie twierdzenia stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551) – zwana dalej ustawą abolicyjną - przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały

obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art.1 ust.1 tej ustawy na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W sprawie niesporne pozostaje, że wnioskodawca nie był w okresie spornym osobą prowadzącą działalność gospodarczą w rozumieniu art.8 ust.6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z brzmieniem art.2 ust.1 ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność z wnioskiem o umorzenie należności, o których mowa w art.1 ust.1 może również wystąpić spadkobierca lub osoba trzecia, jeżeli w zakresie tych zobowiązań Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję o ich odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie spór sprowadza się do odpowiedzi na pytanie czy wnioskodawca jest osobą trzecią w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę osobą trzecią w rozumieniu art.2 ust.1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność jest podmiot prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą, wobec którego ZUS wydał decyzję o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania płatnika z tytułu nieopłaconych przez niego składek i to na jego własne ubezpieczenie. Pojęcie to nie jest tożsame z pojęciem osoby trzeciej, o której mowa w art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) i tym samym członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie może skutecznie ubiegać się o umorzenie należności z tej ustawy. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt III AUa 1802/13)

Ustawa umorzeniowa z dnia 9 listopada 2012 roku to specyficzny akt prawny, skierowany do zamkniętego katalogu podmiotów i obejmującego określony przedmiotowo i czasowo rodzaj należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek. Zamiarem ustawodawcy było umorzenie zaległości składkowych należnych za osoby prowadzące pozarolniczą działalność, które w okresie od 1 stycznia 1999 roku do 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Słuszne jest zatem stanowisko organu rentowego uznającego wnioskodawcę za osobę nieuprawnioną do wystąpienia z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek.

W tym stanie rzeczy odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c.